

Cum să ascult mai bine predicile păstorului meu?

Gunner Gundersen

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortland**, președinte, Renewal Ministries

Cum să ascult mai bine
predicile păstorului meu?

Alte titluri din seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?,
Matt McCullough

Cum pot găsi pe cineva care să mă uceniceze?, Garret Kell

Cum pot să folosesc mai bine lectura Bibliiei?, Jeremy Kimble

Cum îi pot iubi pe membrii bisericii care au alte afinități politice?, Jonathan Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?, Matthew Emadi

Cum pot să susțin lucrarea internațională de misiune?, Mark Collins

Cum poate biserică noastră să găsească un păstor credincios?, Mark Dever

Cum pot crește femeile în biserică locală?, Keri Folmar

Este un lucru iubitor să practicăm disciplina bisericii?, Jonathan Leeman

Ce să fac dacă nu am dorința să mă rog?, John Onwuchekwa

Ce să fac dacă nu simt dorința să merg la biserică?, Gunner Gundersen

Ce să fac dacă sunt descurajat în evanghelizare?, Isaac Adams

Ce ar trebui să fac acum, că sunt creștin?, Sam Emadi

Ce ar trebui să facem cu membrii care nu vin la întâlnirile bisericii?, Alex Duke

De ce este Cina Domnului atât de importantă?, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

De ce să mă alătur unei biserici locale?, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

La ce ar trebui să mă uit în alegerea unei biserici?, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Jeremy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

GUNNER GUNDERSEN

CUM SĂ ASCULT MAI BINE
PREDICILE PĂSTORULUI MEU?

MAGNA GRATIA

CUM SĂ ASCULT MAI BINE PREDICILE PĂSTORULUI MEU?

Gunner Gundersen

Copyright © 2026 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

How Do I Get the Most from My Pastor's Sermons?

Copyright © 2026 by Gunner Gundersen and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-351-289-1 (pdf); 978-630-351-290-7 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți!
Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Luați seama dar la felul
cum ascultați (Luca 8:18).

Predicarea este o lucrare dificilă și necesită practică, adică studiu, pregătire, rugăciune, schiță, ilustrare, rostire. Ea este o chemare sfântă și o artă sacră, cu implicații veșnice. Din aceste motive, există multe cărți despre predicare.

Dar ascultarea este și ea o lucrare grea și necesită practică, implicând rugăciune, pregătire, concentrare, credință, ascultare și răspuns. Ascultarea este, de asemenea, o chemare sfântă și un act sacru, cu implicații veșnice. Totuși, există foarte puține cărți despre cum să ascuți o predică.

Acest lucru este cu atât mai ciudat cu cât sunt mult mai mulți oameni care ascultă predici decât câți predică.

Scopul acestei cărți este să te ajute să ascuți predici, și nu orice predici, ci predicile păstorului tău.

După cum vom vedea, a asculta la Cuvântul lui Dumnezeu predicat este un privilegiu, iar a-I auzi Cuvântul din partea unui păstor care te iubește, se roagă pentru tine și se pregătește pentru tine este o expresie specială a dragostei lui Dumnezeu pentru tine.

Totuși, noi nu vrem doar să auzim Cuvântul lui Dumnezeu predicat, ci vrem să profităm la maximum de el. Și sper să te ajut să faci exact acest lucru.¹

RĂSPUNDE CHEMĂRII DE A ASCULTA

Noi avem tendința de a presupune că predicarea este activă, cerând inimă, har, efort și îndemănare, în timp ce ascultarea este pasivă, necesitând puține lucruri dincolo de a te prezenta la biserică și de a te păstra treaz. Nu este predicatorul ca un pilot, făcând toată treaba, în timp ce noi, pasagerii, stăm pe scaune până la aterizare?

Totuși, Biblia ne spune că ascultarea este o

¹ Am scris această carte pentru cei care aud predici care sunt biblic fidele față de Evanghelia lui Isus Hristos. Deși predicarea nesănătoasă și învățăturile false există în fiecare epocă, principiile oferite aici sunt destinate celor care au acces la predicare credincioasă și doresc să profite la maxim de ea.

responsabilitate urgentă. Pe când Moise le aducea poruncile lui Dumnezeu israeliților, el i-a chemat astfel: „*Ascultă*, Israele!” (Deut. 6:4). La rândul Lui, Isus ne îndeamnă astfel: „Luați seama dar la felul cum *ascultați*; căci celui ce are, i se va da; dar celui ce n-are, i se va lua și ce i se pare că are” (Luca 8:18).

Creștin fiind, am auzit predici aproape în fiecare săptămână din 1998 încoace. De când am fost păstor, am predicat aproape în fiecare săptămână timp de 7 ani. Ori de câte ori ascult, sper că voi avea parte de predici bune. Ori de câte ori am privilegiul să predic, mă rog să am ascultători buni. Dumnezeu vrea ca biserica Lui să fie plină deopotrivă de predicatori și de ascultători de acest fel.

În jocul de baseball au loc două acte de bază: aruncarea și prinderea.² Există și alte acțiuni importante, dar în mod repetat, jucătorul aruncă mingea, iar un coechipier o prinde. Fără aruncare și fără prindere, nu există joc. Predicarea și

² Îi datorez această idee ilustrației similare a lui Ken Ramey din *Expository Listening: A Practical Handbook for Hearing and Doing God's Word* (Kress Biblical Resources, 2010), p. 4.

ascultarea sunt precum aruncarea și prinderea în închinarea comună. Dar aceasta nu este un joc. Așa cum a spus Moise, Cuvântul lui Dumnezeu este „viața voastră” (Deut. 32:47). Predicatorii din întreaga lume pot rosti Cuvântul lui Dumnezeu săptămână de săptămână, dar Cuvântul Lui trebuie prins, și nu cu mâinile, ci cu inimile.

Uneori, în istoria biblică, Cuvântul lui Dumnezeu a venit cu o intensitate uimitoare. Când Israelul și-a așezat tabăra la Muntele Sinai, Dumnezeu a coborât în foc și furtună. Moise s-a urcat ca să se întâlnească cu El, iar îngerii au ajutat la aducerea Legii divine (Exod 19; F.A. 7:38, 53; Evrei 2:2). Moise s-a întors cu două table de piatră, gravate chiar cu degetul lui Dumnezeu (Exod 31:18). Când Dumnezeu a vorbit de pe Muntele Sinai, modul Lui de a vorbi a fost puternic și urgent.

Alteori, Cuvântul lui Dumnezeu a sosit într-o manieră normală surprinzătoare. Amos a spus: „Eu nu sunt nici proroc, nici fiu de proroc; ci sunt păstor și strângător de smochine de Egipt. Dar Domnul m-a luat de la oi, și Domnul mi-a zis: „Du-

te și prorocește-i poporului Meu Israel!’ Ascultă acum Cuvântul Domnului, tu care zici: „Nu pro-
roci împotriva lui Israel, nu vorbi împotriva casei
lui Isaac!” (Amos 7:14-16). Deși Amos vorbea cu
mai puțină grandoare, mesajul lui Dumnezeu avea
totuși o importanță veșnică.

Chiar și când Dumnezeu vorbește fără efecte
speciale în vremurile noastre, noi tot ar trebui să
ascultăm. În Luca 16:19-31, Isus spune o pildă des-
pre un om care ajunge în Iad. În agonie, acel om îl
roagă pe Avraam să trimită pe cineva care să învieze
din morți și să-i avertizeze pe cei cinci frați să se po-
căiască. El presupunea că, văzând acel miracol, ini-
mile lor vor fi schimbate și că în mod cert cei dragi
ai lui vor asculta. Dar Avraam spune că, dacă ei nu
ascultau de „Moise și de Profeti”, adică Scriptura
scrisă pe care ei o aveau deja, niciun mesager special
nu îi va trezi.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, trebuie să învățăm
să luăm seama la urgența Scripturii prin actul nor-
mal al predicării. Cuvântul Lui predicat este un
mijloc-cheie al harului spre mântuirea păcătoșilor,

spre a-i mângâia pe cei care suferă și spre sfințirea poporului Lui. De fiecare dată când Scriptura este predicată în prezența noastră, Dumnezeu revarsă harul Său spre noi, lucrând în ciuda slăbiciunii noastre. În timp, am putea să ne familiarizăm cu structura unei întâlniri de închinare și cu procesul de predicare. Totuși, aceste cuvinte sacre, care ne îndrumă spre Hristos, sunt întotdeauna un dar prețios. Ele sunt ca un far în mijlocul unei mări întunecate. Ele au mereu un caracter al urgenței, fie că vin cu tunet, fie cu o șoaptă. Prin urmare, trebuie să răspundem chemării de a ne „ține de lucrurile pe care le-am auzit” (Evrei 2:1).

La urma urmei, vântul poate sufla cu o forță profundă, dar trebuie prins și valorificat pentru ca energia lui să-și atingă potențialul. Așa cum vântul iubește un catarg cu pânze, Duhul Sfânt iubește o încăpere plină de suflete deschise și pregătite, care prind și folosesc credința în ascultare.

PREȚUIEȘTE CUVÂNTUL

Un exemplu emoționant al acestei pregătiri îl găsim în rândul membrilor tribului Kimyal, din

Papua de Vest, Indonezia. Înconjurat de cei din satul lui, păstorul pe nume Siud s-a rugat cândva în felul acesta:

O, Doamne... planul pe care l-ai avut de la început pentru cei ai Tăi din Kimyal,... luna pe care ai rânduit-o, ziua pe care ai rânduit-o, s-a împlinit astăzi. O, Tată,... făgăduința pe care i-ai făcut-o lui Simeon că Îl va vedea pe Isus Hristos și Îl va ține în brațe înainte să moară – și eu am așteptat aceeași făgăduință, Doamne. Te-ai uitat la toate limbile diferite și ai ales care vor fi incluse în Cuvântul tău. Tu Te-ai gândit că ar trebui să vedem Cuvântul Tău în limba noastră, și astăzi el a sosit, în ziua pe care ai ales-o pentru ca acest lucru să se împlinească... Astăzi, ai pus Cuvântul Tău în mâinile mele... L-ai pus aici, în ținutul nostru.³

Păstorul Siud, fiul convertit la creștinism al unui șaman, a rostit această rugăciune emoționantă lângă un mic avion, ținând în mână un pachet nou ce conținea primele exemplare ale Noului Testament în limba lui. Lucrarea de traducere

³ „Poporul Kimyal din Indonezia primește Noul Testament”, video postat pe 28 iunie 2012 de United Bible Societies, YouTube, https://youtu.be/BmbTFo1cR6I?si=6zxeFo_XLL03p57A.

începuse în anul 1963, când Siud era doar un copil. Oprit de moartea misionarilor, proiectul a fost reluat și finalizat ulterior, în anul 2010.

În Occident, accesul la Scriptură este ceva normal. Bibliile se găsesc peste tot, în zeci de traduceri. Când familia mea s-a mutat în cealaltă parte a țării, în anul 2010, la doar câteva luni după ce Siud ținea primul său Nou Testament în limba kimyal, a trebuit să descarc Biblii în engleză pe care le strânsesem de-a lungul anilor. În timp ce Bibliile mele nefolosite păreau că îmi stau în cale, membrii tribului Kimyal plângeau după ale lor. A avea adevărul la îndemână este un privilegiu uitat.

La fel este și auzirea adevărului predicat.

Un alt păstor, Richard Wurmbrand, a petrecut 14 ani în închisorile din România. Ulterior, el a scris cartea *Tortured for Christ* [Torturat pentru Hristos] pentru a încuraja biserica prigonită și a trezi „biserica liberă”. În închisoare, prețul predicii era greu, dar el niciodată nu a depășit privilegiul. Wurmbrand povestește cum era:

Era strict interzis să le predici altor pușcăriași,

așa cum se întâmplă astăzi în țările ostile față de Evanghelie. Se înțelegea de la sine că oricine era prins făcând asta primea o bătaie severă. Unii dintre noi am decis să plătim prețul privilegiului de a predica, așa că am acceptat condițiile respective. Și am făcut o înțelegere: noi predicam, iar ei ne băteau. Noi eram fericiți că predicam, iar ei erau fericiți că ne băteau, așa toată lumea era fericită.⁴

Dacă Scriptura este o comoară atât de mare și predicarea un astfel de privilegiu, atunci a asculta la predicarea Scripturii trebuie să fie ceva foarte prețios. Isus le-a spus ucenicilor Săi că „mulți proci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi, și nu le-au auzit” (Matei 13:17).

Cuvântul lui Dumnezeu este sfânt, sacru, curat și unic. Moise a spus că el este „viața voastră” (Deut. 32:47). David a spus că Scriptura este mai dulce decât mierea și mai bună decât aurul (Ps. 19:10). Satana știa că modalitatea de a distruge

⁴ Richard Wurmbrand, *Tortured for Christ* (Living Sacrifice, 1998), p. 41.

lumea era să răstălmăcească Cuvântul lui Dumnezeu, iar Isus știa că modalitatea de a-l învinge era să îl susțină (Gen. 3:1; Matei 4:4, 7, 10). Într-o lume plină de minciuni, „Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pământ, și curățit de șapte ori” (Ps. 12:6).

Niciun cuvânt din făgăduințele lui Dumnezeu nu a eșuat în vremea lui Iosua (Ios. 21:45). Isus a spus că chiar și cele mai mici semne din Scriptura ebraică se vor împlini, cum ar fi punctul de pe un *i* sau mica linie dintr-un *t* (Matei 5:18). Atât de curate sunt făgăduințele lui Dumnezeu. încât Ioan a avertizat că adăugarea sau scăderea la profeția finală pe care Dumnezeu i-o dăduse va avea consecințe veșnice (Apoc. 22:18-19).

A profita la maxim de predicile păstorului tău începe prin a-L prețui pe Dumnezeu și a prețui Cuvântul Lui. Acolo unde Hristos este prețuit, și predicarea va fi prețuită. Acolo unde Scriptura este considerată sacră, predicile vor fi căutate. Când vom onora Cuvântul lui Dumnezeu și când ne vom aduce aminte de privilegiul pe care îl avem de

a-l auzi predicat, vom asculta la el într-un fel plin de prospețime.

ADU-ȚI AMINTE CINE VORBEȘTE

În orice situație, este important să știi cine îți vorbește. În emisiunea *Undercover Boss* [Șef sub acoperire], directori de top se duc sub acoperire printre angajați în propriile firme, dându-se drept angajați noi. În loc să se îmbrace elegant, ei se îmbracă asemenea celorlalți angajați, lucrând cot la cot cu angajații obișnuiți. Acționând în felul acesta, acești directori experimentează părțile bune, părțile rele și pe cele urâte ale propriei lor culturi de firmă. În cele din urmă, aproape de finalul fiecărui episod, șeful sub acoperire este dezvăluit. Fiecare angajat își dă seama brusc că a interacționat fără să știe cu cea mai înaltă autoritate din firmă.

Și noi trebuie să recunoaștem că Dumnezeu este, în cele din urmă, Cel care vorbește atunci când păstorii noștri ne propovăduiesc Cuvântul Său cu credincioșie.

În Scriptură, Dumnezeu vorbește „în multe

feluri” (Evrei 1:1). El vorbește prin profeți precum Moise, Samuel, Isaia și Ieremia (Exod 3:14-15; 1 Sam. 3:19-21; Isaia 6:8-10; Ier. 1:4-9). El vorbește prin îngeri (F.A. 7:53; Evrei 2:2) și prin apostoli precum Matei, Petru și Pavel. În cele din urmă, El ne vorbește prin Fiul Său unic, Isus Hristos (Evrei 1:2; 2:3). Dumnezeu vorbește *prin* mesagerii Săi rânduți. Pavel i-a lăudat pe tesaloniceni pentru că ei înțeleseseră această realitate: „Atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi, care credeți” (1 Tes. 2:13).

În perioada noastră, Dumnezeu continuă să vorbească prin păstori credincioși care ne predică Biblia și care sunt confirmați de bisericile biblice. Aceste biserici au scopul de a testa, aproba și desemna bărbați credincioși care să hrănească și să conducă turma lui Hristos. Predicarea Scripturii este esențială pentru chemarea păstorilor.

Există o istorie lungă care stă în spatele chemării unui păstor, iar această temă se regăsește în toată

Scriptura. În Vechiul Testament, Dumnezeu a călăuzit Israelul ca o „turmă” prin conducători precum Moise, David și alții (Ps. 77:20; 78:70). Dar de-a lungul secolelor, păstorii evrei și-au dezamăgit oile. În dreptatea și îndurarea Sa, Dumnezeu i-a condamnat și a făgăduit să trimită un conducător drept, din genealogia lui David (Ezec. 34:1-24). Când Isus a venit, El a văzut poporul lui Dumnezeu „ca niște oi care n-au păstor” (Matei 9:36). Isus a spus că El este „Păstorul cel bun”, ale cărui oi Îi cunosc glasul (Ioan 10:11, 27). Ca „Marele Păstor”, Isus i-a însărcinat apoi pe viitorii păstori precum Petru, spunându-le: „Paște oile Mele!” (Ioan 21:17; 1 Petru 5:4). După ce S-a înălțat la Cer, Isus i-a dăruit păstori și învățători bisericii Sale de pe Pământ (Efes. 4:11-12), care trebuie să proclame „cuvintele lui Dumnezeu” (1 Petru 4:11).

Este ușor să te pregătești, să te duci la biserică și să stai acolo ascultând o predică, dar să uiți în realitate cine îți vorbește cu adevărat. Dar în fiecare biserică autentică, Dumnezeu însuși vorbește în Cuvântul Lui, prin predica celui păstor.

O autoritate condiționată

Totuși, trebuie să ținem minte că autoritatea unui predicator este delegată și condiționată. Ea nu se bazează pe titluri, diplome sau denominații, ci ea depinde de propovăduirea credincioasă a Cuvântului lui Dumnezeu, cu acuratețe și claritate. Autoritatea divină stă doar în Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, un predicator care se abate de la Scriptură este ca o floare tăiată, despărțită de sursa vieții ei.

Caracterul dovedit este și el un lucru necesar pentru a împlini acest rol (1 Tim. 3:1-7; 1:5-9; Iacov 3:1; 1 Petru 5:1-4). De destul de multe ori este nevoie de un scandal legat de conducere care să ne amintească de faptul că a avea carismă nu este același lucru cu a avea caracter și că darul vorbirii nu este totuna cu evlavie. Niciun predicator nu va fi perfect, dar bărbații evlavioși cresc spiritual, iar creșterea lor va fi clară (Fil. 3:12-14; 1 Tim. 4:15; 1 Ioan 3:18).

Cum să ascuți de glasul păstorului tău

În era noastră digitală, noi avem acces constant

la voci talentate și influente care vorbesc pe o gamă largă de subiecte, și putem învăța multe de la ei. Totuși, păstorii bisericii locale au un rol unic în viețile noastre. Dumnezeu i-a chemat să ne cunoască, să ne hrănească, să ne conducă și să ne protejeze.

Când eram la seminarul biblic, existau două tipuri de vorbitori la capela acestuia: cei invitați din afară și cei din interior. Cei din afară puteau fi credincioși și de ajutor, dar vorbitorii din interior erau personali. Nu doar că aceștia din urmă cunoșteau Cuvântul lui Dumnezeu, ci ei ne cunoșteau și pe noi, și puteau să le vorbească inimilor noastre.

Când am devenit păstor pentru prima dată, eram în stare să explic pasajele biblice, dar mai târziu în slujirea mea, am putut să le vorbesc și oamenilor. Am ajuns astfel să cunosc mamele tinere, căsniciile tensionate și familiile cu nevoi speciale. Știam cine era șomer în biserică, cine căuta un loc de muncă și cine avea un șef asupritor. Cunoșteam văduvele, cei ce îngrijeau de cineva bolnav și pe cei care erau clar la poarta veșniciei. Puteam astfel să îi încurajez în punctele forte, să îi întăresc în

slăbiciuni și să îi îndrept spre Hristos în modalități personale.

Nicio vedetă evanghelică nu poate hrăni credința ta mai bine decât o echipă credincioasă de prezbiteri sau păstori din biserica ta locală. Turma lui Hristos este hrănită cel mai bine de păstorii locali. Vocile din exterior pot oferi suplimente, dar păstorii noștri ne servesc mesele gătite acasă. Ei știu de ce avem nevoie într-un fel unic. Așadar, cunoaște-ți păstorii și cheamă-i să te cunoască. Cu cât legătura este mai profundă, cu atât vei beneficia mai mult de slujirea lor.

ROAGĂ-TE SĂ AI URECHI DE AUZIT

Cândva am petrecut 5 zile într-o comunitate mică de persoane cu deficiențe de auz. Înainte de acea călătorie, echipa noastră a învățat câteva elemente de bază ale limbajului semnelor, inclusiv alfabetul lor. Într-o zi am întâlnit o femeie mai în vârstă, dar care era deopotrivă surdă și oarbă. Pentru că nu putea vedea, a trebuit să facem acele semne pe palmele mâinii ei. Eu știam atât de puțin cum să fac asta, încât a trebuit să scriu în palmele

ei fiecare cuvânt, literă cu literă. La început m-am îngrijorat că nu mă va înțelege. Dar pe măsură ce începeam să scriu fiecare cuvânt, ea dădea din cap entuziasmată, îndemnându-mă să scriu mai repede. Ei îi plăceau cuvintele mele și insista să îi spun mai mult. Nu am întâlnit niciodată pe cineva care să aibă parte de o comunicare atât de intensă. Ea era nerăbdătoare să primească fiecare cuvânt.

Isus a spus adesea: „Cine are urechi de auzit, să audă” (Matei 11:15; Luca 8:8; 14:35; cf. Matei 13:9, 43). Ce voia El să spună? Probabil că se referea la un fel special de urechi și la o modalitate mai profundă de a auzi.

Sistemul nostru auditiv include acea membrană denumită timpan, osiculele și coclea (niște cămăruțe pline cu lichid și căptușite cu fire de păr). Împreună, aceste părți primesc unde sonore și transmit vibrațiile către creierul nostru. În mod asemănător, sistemul nostru auditiv spiritual include cogniția (gândurile), simțămintele (dorințele) și voința (alegerile). Împreună, acest sistem de operare formează inimile noastre. Înainte de a-L primi pe Hristos,

inimile noastre sunt ca piatra – bătătorite, lipsite de simțăminte și amorțite. Dar când Dumnezeu ne dă inimi noi, urechile noastre devin înfometate să asculte.

Eu am un prieten care m-a auzit predicând în fiecare duminică timp de 7 ani. Recent, el mi-a spus că nu a auzit nimic în primii 6 ani. Dar, dintr-o dată, el a început să se apropie de mine după predici, să mă invite la prânz, să îmi împărtășească ce învăța din ele și chiar să plângă în timpul conversațiilor. L-am auzit spunând de nenumărate ori: „Am fost prezent la fiecare dintre mesajele tale, dar eram fost acolo doar de dragul soției mele. De aceea, am ignorat tot ce ai spus. *Dar Dumnezeu mi-a zdrobit inima!*” Cu pofta lui proaspătă, el a început să reasculte predicile anterioare, auzindu-le pentru prima oară. Astfel, el a devenit generos și ospitalier, a schimbat prioritățile în familie și mă îmbrățișa de fiecare dată când ne întâlneam. Dumnezeu îi dăduse „urechi de auzit”.

A avea „urechi de auzit” este un dar de la Dumnezeu. Dar urechile se pot înfunda, așa că a asculta

bine implică pregătire.

Imaginează-ți că este duminică și te afli pe la jumătatea slujbei bisericii. Păstorul tău se apropie, își pune Biblia pe amvon și spune: „Nu m-am pregătit, dar sper să compensăm printr-o ascultare excelentă”. Dacă așa ceva devine un obicei, nu ai rămâne mult timp în acel loc. Dar cât de des intrăm în clădirea bisericii, scoatem Biblia și spunem practic: „Nu m-am pregătit, dar sper să compensezi cu o predică bună”?

Așa cum masa implică atât alimentele, cât și pofta de mâncare, predicile necesită pregătire de ambele părți.

În Luca 10:38-42, Marta nu era pregătită. Ea L-a primit pe Isus în casa ei, dar este „distrasă”, „îngrijorată” și „frământată” din multe motive în timp ce căuta să îi slujească grupului de oameni strâns în casa ei (Luca 10:40-41). În tot acest timp, Maria, sora ei, „s-a așezat jos la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui” (Luca 10:39). Ca un copil în dimineața de Crăciun, Mariei nu-i păsa de nimic altceva. Ea se bucura de ceea ce Isus spune că

este „partea cea bună” (Luca 10:42).

Cum ne putem pregăti spiritual pe măsură ce cultivăm „urechi de auzit”? Putem vorbi cu Dumnezeu, enumerând îngrijorările noastre și încredințându-le în mâinile Lui (1 Petru 5:7). Putem citi pasajul din care se va predica, digerându-i adevărurile, ca să fim pregătiți pentru momentul când predica începe. Putem să ne rugăm pentru predicatorul nostru, pentru biserica noastră și pentru noi înșine în felul următor, folosind acronimul PDF:

Pleacă-mi inima spre învățăturile Tale! (Ps. 119:36).

Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale! (Ps. 119:18).

Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău (Ps. 86:11).⁵

Dacă vrei să fii hrănit, vino flămând. Thurmond, câinele nostru de familie, mănâncă fiecare masă ca și cum ar fi prima, ultima și cea mai bună masă de care are parte. El mănâncă de fiecare dată

⁵ John Piper, *When I Don't Desire God: How to Fight for Joy* (Crossway, 2004), p. 150-53. Acronimul complet folosit de Piper este PDFS, S având sensul de *a sătura* (v. Ps. 90:14). Eu am omis S pentru simplitate.

de parcă ar muri de foame și niciodată nu pare sătul. Păstorii adoră să își hrănească enoriașii flămânzi care vin „ca niște prunci născuți de curând, dorind laptele duhovnicesc și curat” (1 Petru 2:2). Totuși, foamea spirituală nu apare de la sine, așa că trebuie să învățăm să renunțăm la numeroasele modalități prin care ne putem distruge pofta spirituală, ca să nu pierdem ospățul după care sufletele noastre sunt înfometate. Ai putea să te oprești și să meditezi la modalitățile în care timpul, energia sau gândurile ar putea fi direcționate greșit, diluându-ți astfel interesul spiritual. Este ceva legat de obiceiurile tale, de felul de a petrece sfârșitul de săptămână, de relații, preocupări sau interacțiuni online, care ți-ar putea atenua foamea după adevărul lui Dumnezeu? Dacă da, fă o schimbare concretă, rămâi credincios și vezi ce vrea să facă Dumnezeu în viața ta.

Pe când era încă un copil, Samuel a spus: „Vorbește, căci robul Tău ascultă” (1 Sam. 3:10). Profetul Isaia a spus: „Iată-mă, trimite-mă” (Isaia 6:8). Tânăra Maria a spus: „Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!” (Luca 1:38). Chiar

când avea 12 ani, Isus a spus: „Trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” (Luca 2:49). Toți erau atât de dornici – mai ales Isus – să cunoască Cuvântul lui Dumnezeu și să facă voia Lui. Ei aveau „urechi de auzit”.

RECUNOAȘTE SLĂBICIUNEA ȘI LUPTĂ CU EA

Îți amintești de Eutih? El era tânărul care a adormit adânc în timpul lungii predici de rămas bun a lui Pavel. Era pe la miezul nopții, iar Eutih stătea lângă o fereastră de la etajul al 3, așa că el a căzut de la etaj și a murit, dar Pavel l-a readus la viață (F.A. 20:7-12).

În Grădina Ghetsimani, în timp ce Isus Se ruga în toiul nopții, ucenicii Lui au tot adormit. Era târziu și tocmai se bucuraseră de o cină ca de sărbătoare. Pe măsură ce Isus îi tot trezea, El a spus: „Duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă” (Matei 26:41).

Unele aspecte ale umanității noastre pur și simplu ne fac dificil să rămânem treji în timp ce păstorul predică. Chiar și primii ucenici ai lui Isus s-au

confruntat uneori cu dificultăți în acest sens. Așadar, ce ar trebui să facem când ne confruntăm cu slăbiciunea trupului nostru?

Bolnavi și obosiți

Un RMN al oricărei congregații ar putea transforma acel loc într-un spital de campanie: hernii și hematoame, dureri cronice și infecții, probleme la genunchi și proteze de șold. În fiecare biserică locală strânsă împreună există operații și recuperare, tremurături și transplanturi, cancer și chimioterapie. De-a lungul anilor, ne dăm seama că până și cei mai puternici oameni sunt totuși doar niște oameni.

Chiar și când nu suntem bolnavi, noi suntem adesea obosiți, ocupați sau stresați. Munca, școala, călătoriile, familia și simpla vârstă ne pot lăsa epuizați duminica dimineată. Trebuie mai întâi să ne aducem aminte că Dumnezeu este răbdător și blând atunci când noi suntem obosiți. Putem fi mângâiați de adevărul că „El știe din ce suntem făcuți; Își aduce aminte că suntem țărână” (Ps. 103:14). O tânără mamă epuizată de oboseală, care

se prăbușește de somn în banca din biserică, este credincioasă și nu se lasă, iar prezența ei obosită este onorabilă, nu rușinoasă.

Gestionarea elementelor care distrag atenția

Chiar și când suntem odihniți, elementele care vor să ne distragă atenția vin din toate părțile. Am întrebat cândva un grup de credincioși ce anume le fură atenția în timpul predicilor, și am aflat rapid că lista este nesfârșită: imagini și sunete, ecrane și mirosuri, greșeli de exprimare și temperatură, zgomotul din holul bisericii și folosirea telefonului, oameni care vin și pleacă, copii gălăgioși și priviri urâte – și asta este doar începutul. Cu toții avem parte de ucigătorii de atenție.

Există două feluri principale de elemente de distragere a atenției: interne și externe. Când distragerile lăuntrice încep să se învârtă în mintea ta – lista de cumpărături, lista de lucruri de făcut, programele din calendar, proiectele de la locul de muncă – pune-le în mâinile Domnului. El le va purta pe brațele Sale cât timp tu ascuți la Cuvântul Lui. Când conflictele îți gâdilă gândurile,

scarpină-le cu har, încredințând dreptatea și pacea în mâinile Celui care judecă drept. Când ești părinte și ai copiii cu tine pe banca din biserică (un element de distragere exterior care poate deveni rapid o tulburare lăuntrică), amintește-ți că Dumnezeu zâmbește față de eforturile noastre firave și credincioase chiar și atunci când practicăm asta la biserică. Cei mici nu sunt perfecți, și nici noi nu suntem. Totuși, ca tați și mame, putem să ne rugăm, să planificăm, să ne creștem copiii și să urmărim creșterea, știind că Isus îi iubește pe copilași (Marcu 10:13-16).

În cazul altor elemente exterioare de distragere a atenției, cea mai simplă abordare este să le *ignori* și *să te concentrezi*. Acestea vin și pleacă, dar, prin practica atenției, ne putem antrena mintea să rămână atentă la Scriptură și la cuvintele păstorului nostru. O a doua abordare este să le identifici clar și să le tratezi cu har, recunoscând perturbarea și dându-i sens. Când un bebeluș plânge, de exemplu, eu îl tratez ca pe un „semn de viață”. Un păstor predica în timp ce afară a început prima ninsoare a anului. El am văzut de la amvon oameni care se

uitau pe fereastră, arătând cu degetul și șoptind cu entuziasm. În loc să meargă mai departe cu predica lui, el s-a oprit, a admirat împreună cu noi zăpada care cădea, apoi a continuat mesajul. Dând un nume acelui element de distragere a atenției, el a făcut cumva să-i anuleze efectul. O a treia abordare este să *planifici și să ajustezi*. Dacă îți este mereu frig, adu o haină suplimentară cu tine. Dacă mișcarea te deranjează, stai pe scaunele mai din față. Dacă mintea îți rătăcește, ia în considerare să îți iei cu tine un carnețel pe care să iei notițe.

Unii oameni folosesc telefoanele pentru a urmări Biblia pe o aplicație, pentru a-și lua notițe sau pentru a căuta informații. Aceste practici pot fi utile, iar pentru unii pot fi necesare. Dar este înțelept să evaluezi felul cum le folosești. Noi folosim telefoanele pe scară largă, pentru mesaje text și emailuri, pentru comenzi și livrări, pentru a verifica prețurile acțiunilor și rezultatele din competițiile sportive, pentru știri și notificări, așa că folosirea acestor dispozitive în timpul unei predici ne poate distra și diminua atenția. Am putea fi tentați să le folosim pentru sarcini fără legătură cu

momentul respectiv, distrăgându-ne nu doar pe noi, ci și pe cei din jur. Prin contrast, o Biblie în format tipărit are un singur scop, iar urmărirea adevărului pe paginile ei nu îți va declanșa memoria musculară așa cum ar putea să o facă telefonul tău. Indiferent ce alegi, alege cu grijă și fără a-i judeca pe cei din jur pentru alegerea lor (Rom. 14:1-15:7).

Obiceiuri mai bune și sosiri punctuale

Unele elemente de distragere pot fi slăbite sau eliminate doar prin schimbarea obiceiurilor noastre. Când fiica mea a învățat să conducă mașina, avea nevoie de 50 de ore de practică pentru a-și obține permisul de conducere. Așa că am pus-o să conducă peste tot, inclusiv în scurta noastră călătorie până la biserică. Dar, după o serie de duminici stresante, a trebuit să renunț la acest obicei. După ce am trecut prin pregătirea ei, familia noastră intra în parcare tensionată și agitată, ceea ce nu era o modalitate potrivită de a trece la închinarea comună a bisericii.

Un obicei la care mulți dintre noi putem lucra pentru a ne ajuta pe noi înșine și pe ceilalți este să

ajungem la biserică un pic mai devreme. Am vizitat cândva 14 biserici în timpul unui concediu. Toate erau diferite, dar un numitor comun ieșea în evidență: majoritatea oamenilor soseau târziu, grăbindu-se să intre când deja slujba începuse. Dar dacă ajungem devreme la nunți și înmormântări, de ce nu am ajunge devreme când ne strângem împreună cu mireasa lui Hristos pentru a comemora moartea și învierea Lui?

Când devreme înseamnă a fi punctuali, toată lumea are de câștigat.

Când păstorul tău predică, elementele de distragere a atenției constituie jumătate din luptă, dar merită să lupți pentru concentrare. Așadar, înainte de următoarea predică, evaluează-ți obiceiurile și întreabă-te:

- Cum pot să fac ca să ajung odihnit la biserică?
- Cum pot să ajung la biserică mai bine pregătit?
- Ce elemente de distragere a atenției ar

trebui să tratez?

- Cum le pot fi de ajutor celorlalți membri ai bisericii?

PRACTICĂ ARTA DISCERNĂMÂNTULUI

Când m-am îmbolnăvit de COVID și simptomele mele s-au agravat, un medic mi-a recomandat să fac o perfuzie cu anticorpi pentru a-mi întări sistemul imunitar. Ca să ajung la centrul de tratament a trebuit să conduc mașina, și era ceață afară. În următoarele 24 de ore, corpul meu a luptat cu invadatorii lui, primind cavaleria de anticorpi care a luptat în cele din urmă cu virusul.

În același fel în care sistemul nostru imunitar luptă împotriva virusurilor, discernământul biblic ne ajută să combatem ideile false. Aceste idei pot veni din diverse surse. Presiunile culturale ne pot deforma convingerile spirituale. Modele și tendințele vremii ne pot distorsiona valorile. Rețelele de socializare ne pot deforma gândirea. Idolatria față de liderii politici ne poate răstălmăci prioritățile. Ambițiile profesionale ne pot crea puncte de

orbire. Tragediile din familie ne pot eroda credința. Legalismul ne poate restrânge vederea, făcând-o mai îngustă decât Scriptura însăși. Așa cum ne-a avertizat apostolul Pavel, „va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite” (2 Tim. 4:3-4).

Cuvântul lui Dumnezeu ne ajută să creștem în discernământul biblic. Pentru sănătatea noastră spirituală, avem nevoie de o dietă regulată de adevăr, împreună cu unele infuzii țintite, toate obținute prin lectura personală zilnică a Bibliei și prin predicare biblică credincioasă săptămână de săptămână. Fără acești stabilizatori spirituali, putem risca să ajungem „purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire” (Efes. 4:14).

Dar pericolele pot veni și din interiorul nostru. Putem fi „împietriți prin înșelăciunea păcatului” (Evrei 3:12-13). Orice oaie poate rătăci, așa că

nimeni nu este ferit de nevoia de a fi corectat. Chiar și Petru a căzut în dorința de a le fi pe plac tuturor, și a trebuit să fie corectat de Pavel (Gal. 2:11-13). Indiferent care sunt punctele noastre forte, toți avem loc să creștem. Apolo era elocvent, competent, învățat, zelos și curajos, și totuși avea nevoie de îndrumare de la Priscila și Acvila, până ce a înțeles căile lui Dumnezeu „mai cu de-amănuntul” (F.A. 18:24-28).

Asta înseamnă că ascultarea predicilor nu poate fi un sport la care asigți ca un spectator. Când evreii din Berea au auzit vestea proaspătă despre Isus, ei nu au acceptat-o fără să gândească. Ei „au primit Cuvântul cu toată râvna, și cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa” (F.A. 17:11). Când urmărim exemplul lor, vom crește în înțelepciune și vom deveni maturi de-a lungul vieții, oameni „a căror judecată s-a deprins, prin întrebuintare, să deosebească binele și răul” (Evrei 5:14).

Toți interpretează

Nu este doar privilegiul predicatorului să studieze și să înțeleagă Scriptura. Fiecare ucenic are

această chemare. Practica hermeneuticii implică însușirea principiilor interpretării unui text, și nu trebuie să fii savant ca să înțelegi unele dintre elementele de bază.

Contextul este primul factor-cheie. Când cum-părăm o casă, începem cu locul unde ea este amplasată. Tot așa, când încercăm să înțelegem un verset, trebuie să începem cu contextul lui. Asemenea un parașutist profesionist, un predicator înțelept va urmări cadrul mai larg înainte de a se arunca în acțiune. Și ascultătorii ar trebui să învețe și ei să identifice harta de ansamblu. Printr-o practică regulată, ne putem orienta în topografia Bibliei. Cum poți ști dacă duna de nisip pe care te afli este un deșert sau o plajă? Privește în jur, și acel context în care te afli îți va spune. Cum poți ști ce vrea să spună Pavel în Romani 2? Te uiți în jur, și Romani 1 și 3 îți vor spune.

Un element al peisajului Bibliei ține de *genul literar*. Un gen literar este o categorie de scrieri cu trăsături comune, care îi modelează sensul. Așa cum navigăm prin păduri, râuri și munți în feluri

diferite, tot așa trebuie să interpretăm genurile literare diferit, în funcție de caracteristicile lor unice. De exemplu, psalmii sunt scrieri lirice, cu versuri paralele, care se sprijină unul pe altul. Narațiunile tind să fie scrieri cronologice. Epistolele sunt personale, adresate unor grupuri specifice de oameni. Ultima carte a Bibliei, Apocalipsa, exprimă unele adevăruri într-un fel direct, iar pe altele într-un fel simbolic.

Pe lângă înțelegerea genului literar, este important să înțelegem diferența dintre *descriere* și *prescripție*. Scriptura nu afirmă sau să poruncească tot ceea ce ne prezintă într-un fel narativ. Am avut cândva un prieten care a respins creștinismul, și asta că, printre altele, el a fost îngrozit de istoria cu Iefta (Jud. 11:29-40). Logica lui era simplă:

1. Iefta și-a jertfit fiica.⁶
2. Întâmplarea asta se găsește în Biblie.
3. Dumnezeu trebuie să aprobe așa ceva.
4. Nu voi avea încredere în acest Dumnezeu.

⁶ Există interpretări diferite ale pasajului din Judecători 11:29-40, dar în orice interpretare biblică, acțiunile pripite ale lui Iefta reflectă o societate fără Dumnezeu, nu un exemplu de evlavie.

Eu am pledat pe lângă prietenul meu, explicându-i că acea carte, Judecătorii, descrie o societate fără Dumnezeu (Jud. 21:25). Dar decizia lui era luată pentru că, pentru el, descrierea însemna prescripție sau poruncă. Așadar, cum putem face diferența între una și alta? Lăsând Scriptura să interpreteze Scriptura. Niciun text biblic nu se află acolo în izolare totală de celelalte. Fiecare parte modelează întregul, iar întregul modelează părțile. O predică se poate concentra pe un singur pasaj, dar restul Scripturii informează întotdeauna interpretarea dată aceluiași pasaj.

În cele din urmă, ține minte că *Scriptura se împlinește în Hristos*. Așa cum toate râurile curg spre o destinație finală, toate textele biblice curg către Hristos. Predicile din Vechiul Testament, în special, ar trebui să clarifice felul în care legămintele, personajele, legile, rânduielile, făgăduințele și tiparele găsite în textul biblic sunt împlinite în El.

Iată câteva întrebări care să te ajute să crești în discernământ în timp ce asculți orice predică:

- Care este ideea principală a pasajului?

- Este ideea pasajului totuna cu ideea centrală a predicii?
- Celelalte texte biblice citate întăresc punctele prezentate în predică?
- Cum se compară situația noastră de astăzi cu cea a publicului original?
- Cum se leagă acest pasaj de Isus și Evanghelia Lui?

Microscope și oglinzi

Discernământul este vital, dar ar trebui să ofer aici un avertisment: pot apărea efecte secundare dacă ne concentrăm excesiv pe discernământ. Eu am cunoscut cândva pe cineva care manifesta un interes dezechilibrat pentru dispute doctrinare. Predică după predică, el stătea cu brațele încrucișate, așteptând finalul. El părea fericit doar dacă auzea exact ce își dorea el, așa că nu părea să fie vreodată fericit. Fiind eu însumi predicator, pot să critic exagerat predicile care au o introducere fadă, o tranziție bruscă sau o alegere de cuvinte discutabilă. Dar chemarea la discernământ nu este o permisiune de a

critica constant. Unii ascultători sunt imposibil de mulțumit, ca „o streășină, care picură necurmat într-o zi de ploaie” (Prov. 27:15). Inima care are un spirit de judecată de felul acesta pare că are o sută de microscopae și nicio oglindă. Totuși, nu ar trebui să ne judecăm sau să ne disprețuim unii pe alții pentru chestiuni mărunte de interpretare, recunoscând că diferențele sunt inevitabile pe calea lungă spre maturitate (Rom. 14:10; Fil. 3:15-16).

Iată cum poți face primul pas spre a deveni un ascultător cu discernământ: adu-ți Biblia la biserică și folosește-o. A citi și asculta Cuvântul lui Dumnezeu săptămână de săptămână și a studia fiecare pasaj împreună cu predicatorul este un obicei care te va schimba atât pe tine, cât și biserica ta. Păstori credincioși adoră să audă foșnetul paginilor Bibliei și să vadă privirile oamenilor din întreaga congregație cum urmăresc pasajele citite. Când ochii tăi oscilează între predicator și textul biblic, beneficiile se înmulțesc. Începi ordinea cărților, verifici contextul, faci propriile observații, cauți referințe încrucișate, ești model de dedicare profundă și îi păstrezi pe păstori tăi focalizați pe Scriptură. Harul se înmulțește

când obiceiul de a sta cu Biblia deschisă se răspândește de la amvon la cei din bănci. Studiarea Scripturii în biserică duce la studiul personal, iar sănătatea spirituală devine puternică.

ASCULTĂ CA SĂ ADUCI ROADE

Celebra Pildă a Semănătorului este adesea înțeleasă greșit (Matei 13:1-23). La suprafață, lucrurile par destul de simple: un om seamănă sămânța în patru zone diferite, cu rezultate diferite: (1) păsările fură sămânța de pe un drum bătătorit, (2) sămânța răsare în sol puțin adânc, apoi se ofilește de căldură, (3) sămânța cade printre spini și este sufocată, și (4) sămânța cade pe un sol bun, prinde rădăcini și dă roade.

Da, există patru soluri diferite, dar doar două rezultate diferite. În Pilda Semănătorului, un singur fel de sol produce roade. Așadar, există doar două tipuri de ascultători: cei care dau rod și cei care nu dau rod.

Cei ce ascultă și fac

Iacov ne spune: „Fiți împlinitori ai Cuvântului,

nu numai ascultători, înșelându-vă singuri” (Iacov 1:22). El compară două feluri de oameni care se privesc amândoi în oglindă. Există unul care doar ascultă, „privește”, „pleacă” și „uită” (Iacov 1:24), și altul care „privește”, „împlinește” și „stăruiește” (Iacov 1:25). Mai târziu, Iacov spune că o credință zadarnică, asemenea unui pom fără rod, este o credință moartă (Iacov 2:14-26). Adevărata familie a lui Isus este compusă din „cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, și-l împlinesc” (Luca 8:21). El le spune ucenicilor Săi: „Dacă știți aceste lucruri, ferece de voi, dacă le faceți” (Ioan 13:17).

Astăzi și mâine

Cea mai ușor de crezut minciună este „mâine”. Noi ne îngrijorăm de ziua de „mâine”, deși astăzi este tot ce avem (Matei 6:34). Presupunem lucruri despre ziua de „mâine”, deși viețile noastre sunt ca un abur (Iacov 4:13-14). Ne lăudăm cu ziua de „mâine”, dar viitorul rămâne o taină (Prov. 27:1). Facem provizii pentru „mâine”, dar în cele din urmă, ziua de mâine nu mai vine (Luca 12:19-20).

Așa că, în schimb, când ai parte de o predică

prin care inima ți-a fost mișcată, acționează astăzi.
Profetul Isaia a lansat acest îndemn:

Căutați-L pe Domnul câtă vreme se poate găsi;
chemați-L, câtă vreme este aproape (Isaia 55:6).

David s-a rugat astfel:

De aceea orice om evlavios să se roage Ție la
vreme potrivită! Și chiar de s-ar vărsa ape mari,
pe el nu-l vor atinge de loc (Ps. 32:6).

Și citim deopotrivă în Vechiul și în Noul Testa-
ment:

O! De ați asculta azi glasul Lui! Nu vă împietriți
inima (Ps. 95:7-8; cf. Evrei 3:7-8, 13, 15; 4:7).

Când Dumnezeu a făcut din tăierea împrejur
semnul legământului Său, Avraam a ascultat
„chiar în ziua aceea” (Gen. 17:23, 26). Când Dum-
nezeu i-a spus să-l jertfească pe Isaac – unul dintre
cele mai grele teste din Biblie – Avraam „s-a sculat
dis de dimineață” ca să împlinească voia lui Dum-
nezeu (Gen. 22:3). Când Dumnezeu l-a trimis pe
Boaz ca potențial răscumpărător pentru Rut, Na-
omi era încrezătoare că Boaz va acționa imediat,
pentru că Boaz era un om neprihănit. Ea i-a spus

lui Rut: „Omul acesta nu va avea odihnă până nu va sfârși lucrul chiar astăzi” (Rut 3:18). Și așa a fost.

Pomi și ani

Este sănătos să acționăm mai devreme, nu mai târziu, dar acțiunea rapidă nu este singura noastră reacție. Uneori, noi vrem să facem salturi mari fără pași mici. Creșterea explozivă este plăcută, dar creșterea graduală, pas cu pas, este de obicei calea lui Dumnezeu. Asemenea antrenamentelor fizice, predicile se zidesc unele pe altele. Forța, abilitatea și anduranța nu vin peste noapte, și nici maturitatea spirituală. Un puiet poate manifesta puțină creștere dacă te uiți la el an de an, dar trecerea lentă a unui secol de viață poate produce un pom impunător.

Încredere și timp

Ca păstor, am trecut cândva printr-o perioadă de epuizare profundă. În fiecare săptămână mergeam la amvon amortit, implorând ajutorul lui Dumnezeu. În schimb, Îl vedeam în fiecare săptămână hrănindu-Și oile din mâinile mele fără viață.

Încetul cu încetul, am învățat să studiez, să mă rog și să mă pregătesc, indiferent cum mă simțeam. Am ajuns să cred în acest cuvânt înțelept: „Dimineața, seamănă-ți sămânța, și până seara nu lăsa mâna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va izbuti, aceasta sau aceea, sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune” (Ecl. 11:6). Dacă ești într-o perioadă în care a asculta la predicile păstorului tău pare ca și cum ai face lucrurile prin mișcări lente, pas cu pas, continuă. Imploră ajutorul lui Dumnezeu, cere bucurie înnoită în Cuvântul Lui și ai încredere că El lucrează mereu.

Semințe și roade

Ascultarea activă începe cu actul fizic de a auzi, dar nu se oprește niciodată aici. Cuvântul predicat este o sămânță semănată, care are garanția creșterii în condițiile potrivite ale inimii. Dacă ascultăm cu „urechi de auzit”, cu o inimă ascultătoare, vom ajunge să creștem spiritual. Cu ajutorul Duhului, ramurile noastre vor deveni încărcate de „dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, credincioșie, blândețe, înfrânarea poftelor”

de-a lungul vieților noastre (Gal. 5:22-23).

Când eram copil, familia mea avea o grădină în curte. Acolo am cultivat ceapă, cartofi, roșii, morcovi, castraveți, spanac, salată, broccoli, conopidă, căpșuni, zmeură și pepene verde. Eu nu am fost un expert în grădinărit, dar știam că, atunci când solul este bine pregătit, roadele vor fi mereu la fel ca să-mânța.

Așa a conchis Isus în celebra Sa Pildă: „Iar să-mânța căzută în pământ bun este cel ce aude Cuvântul și-l înțelege; el aduce roade: un grăunte dă o sută, altul șaizeci, altul treizeci” (Matei 13:23).

ASCULTĂ CA O COMUNITATE

În 2001, armata Statelor Unite a lansat o nouă campanie de recrutare. Vremurile se schimbaseră, așa că armata dorea un nou slogan pentru o generație nouă. Cu individualism și spirit independent, a fost creat un nou motto care să se potrivească: „Armata Unuia”. Cei ce chemau recruți voiau să ajungă la cei din generația mea, dar încă îmi aduc aminte că m-am strâmbat la auzul acestui motto

ridicol. Și nu am fost singurul care a gândit astfel, căci acea campanie a primit critici din toate părțile. Cedând în fața individualismului dominant, acei oameni de marketing au lovit la însăși inima armatei. Nicio „Armată a Unuia” nu poate supraviețui mult timp, și nici noul slogan.

Pare evident că nimeni nu este o „Armată a Unuia”, sau de unul singur. Totuși, este ușor să funcționăm uneori ca o biserică a unuia singur. Când vine vorba de a asculta predici, noi ne regăsim adesea ca ascultători solitari, fiind prezenți pentru a consuma mesajul doar pentru noi înșine.

Dar Biblia ne spune că suntem o familie de frați, un trup cu membre și o turmă de oi (1 Cor. 12:12-27; Efes. 2:19-22; 4:15-16; 1 Tim. 3:15; 1 Petru 5:2-3). Deci nu ești un copil singuratic, ci un membru al familiei; nu un membru separat, ci o parte a trupului; nu o oaie izolată, ci parte dintr-o turmă.

Nu ești o biserică de unul singur.

Poate părea ciudat la început, dar dacă vrei să transformi felul în care auzi predicile, încetează să le mai asculți doar pentru tine, și începe să asculți

și pentru biserica ta.

Ascultând împreună

Există multe opțiuni pentru a asculta predicile în lumea noastră digitală, dar cea mai bună modalitate de a asculta o predică va fi întotdeauna cea în care participi direct, față în față cu ceilalți, în biserica locală. Fiul lui Dumnezeu a venit la noi personal. Duhul Lui este ceea ce ne leagă acum împreună. Apostolii lui Isus tânjeau să fie față în față cu oamenii pe care îi slujeau. Bisericile locale, familiile și turmele noastre nu trebuie să negligeze întâlnirile împreună, pentru că ni se spune chiar să ne strângem laolaltă „cu atât mai mult”, nu cu atât mai puțin, ce vedem că ziua lui Hristos se apropie (Evrei 10:24-25)!

Majoritatea epistolelor din Noul Testament erau distribuite și citite public în întâlnirile bisericii. Imaginează-ți că auzi aceste cuvinte citite la biserica ta din Filipi: „Îndemn pe Evodia și îndemn pe Sintichia să fie cu un gând în Domnul” (Fil. 4:2). Ambele femei au auzit aceste cuvinte rostite în auzul tuturor. Pavel chiar a îndemnat o a treia

persoană să îl ajute (Fil. 4:3). El se aștepta ca biserica să se strângă împreună, să asculte împreună, să vorbească împreună, să crească împreună și să se ajute unii pe alții. În acest caz, membrii din întreaga biserică au fost chemați să restaureze relația dintre două dintre surorile lor spirituale.

Ce-ar fi dacă fiecare membru al bisericii ar asculta fiecare predică cu această mentalitate comunitară? Această abordare ar face ca prezența să fie doar punctul de plecare. A ne încuraja reciproc ar deveni țelul mai înalt. Ni se spune chiar să planificăm și să fim creativi în timp ce „veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune” (Evrei 10:24). Putem astfel „spune adevărul în dragoste” (Efes. 4:15), putem să râdem și să plângem unii cu alții (Rom. 12:15), și putem folosi darurile noastre date de Dumnezeu pentru a „ne sluji unii altora” (1 Petru 4:10-11). Apoi, dincolo de întâlnirea comună, putem duce adevărul în timpul săptămânii și să „ne îndemnăm unii pe alții în fiecare zi” (Evrei 3:13).

Biblia este clară: predicile nu sunt doar momente

de hrănire personală, ci momente de antrenament de echipă. Când păstorul tău predică, el nu face slujirea de unul singur. El *te* echipează să participi astfel încât întreaga biserică să poată face slujirea împreună (Efes. 4:11-12).

Vorbește despre predică

A vorbi despre Scriptură este esențial pentru echiparea nostru. Așadar, cum putem încuraja conversații mai bune despre Biblie? După școală, copiii primesc adesea aceeași întrebare zilnică de la părinții lor: „Cum a fost azi la școală?” Desigur, părinții lor primesc același răspuns fad: „Bine”. Discuțiile de după predică pot fi asemănătoare: întrebări plictisitoare care primesc răspunsuri plictisitoare. Mai rău, putem avea acele conversații ca și cum am cere o recenzie de la clienți: „Cum ți s-a părut predica?”

Ce-ar fi dacă am pune întrebări mai profunde și am oferi răspunsuri mai bune, fie în holul bisericii, în mașină, pe drum spre casă, sau mai târziu în săptămâna care tocmai a început? Încearcă după predica de săptămâna viitoare întrebări de felul acesta:

- Ce ți-a atras atenția?
- A fost ceva nou pentru tine?
- Ce adevăr este util pentru biserica noastră?
- A fost ceva ce ți s-a amintit și aveai nevoie să auzi?
- Care a fost principala ta concluzie?
- Ce părere ai despre _____?
- Ce crezi că ne spune Dumnezeu?
- Există ceva despre care ai vrea să afli mai multe?
- Pasajul biblic ți-a ridicat întrebări?
- Există cineva cu care ai vrea să vorbești despre predica de azi?
- Ai fost mai provocat sau mai încurajat? De ce?
- Dacă ai putea purta o conversație despre un singur subiect, care ar fi acela?
- Cum am putea să-l încurajăm pe păstorul

nostru?

Încurajarea păstorului tău

În final, adu-ți aminte că păstorul tău este și el o oaie. Predicatorul tău este și fratele tău. Liderii bisericii tale sunt, de asemenea, membri ai bisericii. Încurajarea lor este unul dintre cele mai ziditoare lucruri pe care le poți face.

Biblia spune că păstorii noștri vor avea parte de una din două experiențe: bucurie sau suspine (Evrei 13:17). Un păstor bun este un „lucrător” care petrece ore îndelungi „împărțind drept Cuvântul adevărului” (2 Tim. 2:15). Păstorii credincioși „lucrează” și „se luptă” pentru binele nostru (Col. 1:29; 2:1).

Un predicator credincios se dedică studiului Cuvântului lui Dumnezeu în fiecare săptămână, căutând nu doar să și-l însușească, ci și să se lase călăuziți de el. Studiul acestuia sunt adesea denumit trudă, dar el nu este doar un soi de exercițiu mental. Predicarea implică întreaga ființă. În ultimii ani de slujbă pastorală, eu am plâns în fiecare zi în

timp ce studiam Evanghelia după Matei.

Ce poți face ca să-ți încurajezi păstorul? Scrie-i un bilețel (sau strânge bilețele de la alții) pentru a exprima ceea ce înveți din predicile lui, felul cum pui adevărul în practică și cum Dumnezeu te încurajează. Pune-i păstorului tău întrebări cu sens, chiar întrebări provocatoare, pentru a aprofunda și a-i arăta ce ai auzit. Împărtășirea propriilor observații poate fi încurajatoare. Indiferent de situație, fii specific și personal. Orice predicator îți va spune că un cuvânt de mulțumire este politicos, dar că detaliile sunt prețuite.

În final, cea mai mare bucurie a unui păstor este atunci când adevărul crește în viața noastră. Ioan a scris: „Eu n-am bucurie mai mare decât să aud despre copiii mei că umblă în adevăr” (3 Ioan 4). Pavel le-a spus galatenilor: „Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi!” (Gal. 4:19). Poporul lui era scris pe inima lui, iar viața lui era legată de sănătatea lor spirituală: „Acum, da, trăim, fiindcă voi stați tari în Domnul” (1 Tes. 3:8). Oamenii slujiți de Pavel

erau „bucuria și cununa” lui (Fil. 4:1).

CEA MAI IMPORTANTĂ PREDICĂ

Cea mai de impact predică pe care am auzit-o vreodată a fost ținută într-o seară de martie, în anul 2001. Predicatorul invitat era cunoscut în generația mea, iar trei mii de oameni au umplut sala bisericii. Aveam 19 ani și eram în clasa a XI-a la colegiul biblic. În fiecare minut, cuvintele predicatorului gemeau sub greutatea pe care o purtau. Am fost cuprins și trezit. Încă mă pot vedea plimbându-mă în spatele căminului mai târziu, în acea seară, vibrând de energie spirituală în timp ce mă luptam cu implicațiile vaste ale unui cuvânt titanic venit de la Dumnezeu. De-a lungul timpului, am memorat fără să mă străduiesc prea mult mare parte din acel mesaj, pur și simplu ascultându-l din nou. Aceasta este puterea Duhului în propovăduirea Scripturii.

Dar este acea predică remarcabilă cu adevărat cea mai importantă predică pe care am auzit-o vreodată? Sau este doar cea mai memorabilă?

Cheia pentru a profita la maximum de pe urma

predicilor păstorului tău nu țin de intensitatea experienței din fiecare duminică, ci consecvența de a te hrăni din Cuvântul lui Dumnezeu. Uneori, adevărul ne frânge ca un ciocan care sparge o piatră, și impactul este de necontestat și de neuitat. Dar de cele mai multe ori Scriptura ne modelează așa cum un pârâu modelează o piatră. Pe măsură ce stăm sub influența predicilor credincioase, noi creștem treptat până ce ajungem maturi. Așadar, a fi înțelept în acest sens înseamnă să te așezi între maluri, să rămâi în curentul săptămânal al închinării și să lași fluxul să-și facă lucrarea inevitabilă.

Când eram copil, tatăl meu predica din Evangelia lui Matei, și nu-mi amintesc nimic din ceea ce el a spus, dar prin aceste predici, Dumnezeu a pus o sămânță de adevăr pe care El a activat-o mai târziu în convertirea mea în adolescență. La colegiul biblic mergeam la capelă de 3 ori pe săptămână și luam notițe numeroase, dar nu-mi amintesc majoritatea acelor mesaje. Totuși, prin această expunere constantă la adevăr, Dumnezeu cultiva mugi-răi credinței. Am participat la închinare în multe biserici, toate dedicate predicării biblice, fiecare

predică semănând semințe sau smulgând buruieni, udându-mă sau altoindu-mă. Cine poate spune care mesaj a fost cel mai important?

Eu nu-mi amintesc majoritatea meselor pe care le-am mâncat, dar toate m-au ținut în viață.⁷ Nu-mi amintesc multe antrenamente fizice pe care le-am făcut, dar fiecare dintre ele a contat. Eu nu număr fiecare pahar de apă pe care îl beau, dar Dumnezeu a folosit fiecare picătură ca să mă mențină hidratat.

În analele lungi ale predicării credincioase, cea mai importantă predică pe care o poți auzi este următoarea. La fel ca următoarea noastră masă, consumul regulat al Cuvântului lui Dumnezeu ne iluminează mințile, ne hrănește inimile, ne scoate la lumină păcatele, ne spală conștiința, ne mângâie sufletele, ne activează voința, ne desăvârșește darurile și ne motivează slujirea, și toate acestea în timp ce ne

⁷ Am citit pentru prima dată acest concept într-o postare a lui Matt Smethurst (@MattSmethurst): „Nu-mi amintesc 99% din mesele pe care le-am luat, dar ele m-au ținut în viață. Dumnezeu folosește predici credincioase și pe care le uităm pentru a-și înfrumuseța mireasa”. Twitter, 17 martie 2018.

așintim credința, nădejdea și dragostea asupra Dumnezeuului legământului, care S-a apropiat de noi în Isus Hristos.

Așa că, data viitoare când Dumnezeu vorbește prin păstorul tău, fii acolo.

RESURSE RECOMANDATE

Adams, Jay E. *Be Careful How You Listen: How to Get the Most out of a Sermon*. Solid Ground, 2007.

Ash, Christopher. *Listen Up! A Practical Guide to Listening to Sermons*. Good Book, 2009.

Ramey, Ken. *Expository Listening: A Practical Handbook for Hearing and Doing God's Word*. Kress Biblical Resources, 2010.

9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evangelizării
4. Membrăritatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 60 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/international.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la **magnagratia.org** și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 450 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe. Donațiile se pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org

În timp ce păstorii au responsabilitatea de a predica biblic, Scriptura le poruncește credincioșilor „să ia seama la felul cum ascultă” (Luca 8:18) Cuvântul prețios al lui Dumnezeu. Există câteva obiceiuri intenționale care te pot ajuta să ascuți bine săptămână de săptămână, pentru a maximiza influența predicii păstorului tău în viața ta și a bisericii locale.

În această carte, Gunner Gundersen explică faptul că auzirea Cuvântului lui Dumnezeu predicat nu este o experiență pasivă, ci o responsabilitate urgentă. El oferă sfaturi pentru pregătirea noastră ca să ascultăm bine, pentru soluțiile la elementele ce distrag atenția, pentru discuțiile în biserică pe marginea predicilor și multe ale lucruri, ajutându-te astfel să prețuiești Cuvântul lui Dumnezeu predicat.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățătură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

Gunner Gundersen (PhD, The Southern Baptist Theological Seminary) este director la Christian Counseling & Educational Foundation (CCEF) și a slujit anterior ca păstor senior și la colegii creștine. Gunner este căsătorit cu Cindi, și împreună au patru copii adulți.